

พระราชบัญญัติ

ยกเลิกคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน
ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และฉบับที่ ๑๗
ลงวันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
พ.ศ. ๒๕๓๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๗
เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘
ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะกรรมการ
ปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม
พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ๒๕๓๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) คำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๒) คำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องด้วยคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ควบคุมการดำเนินรายการของสถานีวิทยุกระจายเสียงต่างๆ โดยให้สถานีวิทยุกระจายเสียงทั้งของทางราชการและเอกชนดำเนินรายการของตนต่อไปได้ภายใต้หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศนกำหนดไว้ ส่วนคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ นั้นได้กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินรายการของสถานีวิทยุโทรทัศนของทางราชการและเอกชนและให้อยู่ในความควบคุมของคณะกรรมการควบคุมวิทยุโทรทัศน ซึ่งมีอำนาจในการลงโทษในกรณีที่มีการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ดังนั้นเพื่อเป็นการสนองนโยบายของรัฐบาลที่จะให้ประชาชนได้มีสิทธิเสรีภาพในการรับรู้และรับทราบข่าวสารตามครรลองในระบอบประชาธิปไตย จึงจำเป็นที่จะต้องให้สื่อมวลชนมีอิสระและมีโอกาสที่จะแข่งขันกันในการเสนอข่าวสารให้แก่ประชาชน จึงสมควรยกเลิกคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้